15 cènts.

Terra Vallesana

Any I : Núm. 8

Anuncis : Reclams

Avisos : Esqueles

PERIODIC REPUBLICÁ AUTONOMISTA

Redacció i Administració : Alfons IV, 86

Granollers, 22 d'octubre de 1933

Política Nacional

Acabades les apassionades disquisicions de diversos homes públics, enfocades a produir un estat d'alarma; esgotades les municions dels prohoms socialistes, llançades endebades per a coaccionar els alts poders i motivades per la por esfereïdora a la nova consulta popular; acabats els comentaris motivats per la darrera sessió de les Corts Constituents d'Espanya, acompanyats de gracioses interpretacions fantasioses, plenes d'una violència i amenaça, llançades als quatre vents per significats elements del socialisme espanyol, el President de la República, fent us de les atribucions que li confereix el Codi que la Nació s'ha donat, signa un decret dissolguent les primeres Corts republicanes i altre convocant noves eleccions.

Els homes que durant llarg temps acapararen el govern de Madrid, intentaven inútilment demostrar que l'opinió espanyola els acompanyava en llur capciosa interpretació de la Democràcia i de la Llibertat. Volent donar a entendre que els seus diputats portaven la representació autèntica dels seus electors, refusaven mirar amb cristalls clars les actituds de disconformitat i protesta que arreu brollaven, i al Congrés, amb la força d'una majoria caducada, dictaven lleis i disposicions que de manera ben elemental burlaven els principis bàsics d'aquella Democràcia i Llibertat. Anaven de dret a establir una República de classe, o millor dit, una República Socialista, tal com la veu i la somnia el senyor Largo Caballero.

De res no valien els crits d'alerta donats en ple Parlament per diverses veus autoritzades.

Azaña, tal com va dir-li Lerroux. emprava les seves activitats enderrocant-ho tot i no construïnt res. Vivint sots la tutela dels socialistes, per l'afany inexplicable de perllongar en el possible la seva vida de governant, despreciava la necessària intel·ligència entre els diversos partits genuïnament republicans, i provocava el creixement d'un fort front de dretes, no prou ben classificat encara.

Sortosament, dintre de pocs dies els ciutadans, per mitjà del sufragi podran dir si la República ha d'ésser per a tots els espanyols que amorosament l'acaten i la veneren, o bé si ha d'ésser una República ultramoderna, amb poders dictatorials per a boicotejar noms i valors respectabilíssims i per a imposar, amb aires de matonisme intolerable, la manera de pensar d'uns quants aspirants a dictadors.

Cal llegir amb atenció el contingut de la lletra que Santiago Alba ha adreçat a Lerroux, fent públic el seu ingrés al Partit Republicà Radical.

Són dos—diu Alba—sens dubte, els imperatius fonamentals de la República en aquests instants: primer, la vigorització dels grans partits del règim, suprimint, fins on sigui possible, grups i capelletes; segon, la incorporació a la legalitat republicana de forces socials que no desitgen altra cosa, després de dos anys de període constituent, que «treballar en pau» i no han vist encara en la República l'expressió d'una política positiva de reconstrucció econòmica i agrària, que és ja inaplaçable per a l'Estat i per a la Nació. Convertir en realitat benefactora aquests dos postulats, és fer més, per a la Pàtria i per a la República, que certes propagandes dissonants.

Això ho diu un il·lustre polític perseguit i calumniat en pujar la Dictadura. Això ho diu l'home a qui Espanya deu, en gran part, l'adveniment de la República.

Els ultrarepublicans parlen amb ironia de l'ingrés d'Alba al Partit Radical. Nosaltres, que coneixem el seu patriotisme i el seu valer, creiem que el partit que dirigeix Lerroux compta des d'ara amb un nou soldat de files que donarà dies de glòria a la República Espanyola.

I, com a granollerins que som ben agraïts, recordem que Alba va contribuir amb entusiasme a l'obra anticaciquil que il·lustres admiradors seus portaren a cap a la nostra ciutat i al nostre districte, transformant-los saludablement.

Fàbrica de
Sabons i Lleixiu
EL PINGÜINO
i
EL TRIUNFO
Jaume Mora

Fàbrica: Estació Nord, 39-43
Telèfon 186 R.
Despatx: Carrer de Sastre, 1
Telèfon 186 X.
GRANOLLERS

Els establiments que anuncien a TERRA VALLESANA col·laboren a la tasca que ens hem emprés. Es just, doncs, que en compensació, els nostres amics i lectors els afavoreixin amb llurs comandes.

Preguem a tots els nostres amics i simpatitzants que desitgin servir d'Interventors i Apoderats en les properes eleccions, es serveixin posar-se en contacte amb el Comité Polític del nostre Centre.

Terra Vallesana, 22/10/1933, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Planys

No hi ha pitjor sord, que aquell que no hi vol sentir; i això passa a l'alcalde, senyor Camillo, que s'empenya a no volguer sentir aquests planys, que són dictats, no per a molestar la nostra primera autoritat municipal, sinó perquè, tenint present la gran feina que porta sobre les seves espatlles, no pot donar-se compte d'aquestes anomalies, si així pot dir-se'n, i que nosaltres creiem un deure denunciar-li, ja que no ho fan els que hi estan més obligats, per la raó de que cobren de la caixa de l'Ajuntament.

Fa mesos que venim dient l'estat deplorable dels bancs instal·lats a la plaça de Guimerá, vertader mirall de la deixadesa que impera en totes les coses que depenen del municipi... I res!

Les voreres, no ja d'un carrer determinat; sinó de casi tots els carrers, fent excepció de la carretera i quiscun que altre privilegiat, estan que el dia que plou no sabeu si passar millor pel mig.

En altres carrers que hi manquen les voreres amb tot i els avisos i bans oficials, no es construeixen, fent així burla als manaments de l'Alcaldia.

En la nostra via principal, l'enllumenat és espléndid; no es pot demanar més. Als forasters que passen amb son automòbil els farà la impressió d'una formosa població. Deixem-los amb la seva bona impresió, però nosaltres, que hem de córrer pels carrers que no són pas obligat de forasters, hem de protestar que amb prou feines sapiguem on posar els peus de tant poca llum i mal repartida, i guardeu-vos que no sigui una nit que plogui molt, que, més a més, correu el perill de que la rierada se us emporti.

A la plaça de la República s'hi fa mercat cada dia; mercát que tot el més tard fineix a les deu del matí. Naturalment, s'embruta de tota mena de desperdicis de fruites i verdura; però no és natural que la brigada de neteja no actuï en aquella plaça fins a la tarda, quedant unes hores feta un vertader femer.

A la mateixa plaça de la República hi ha una font. No sé si se li pot donar el nom de font; ja que, ultra no rajar moltes vegades, és d'una netedat que encanta. L'altre dia en el seu centre s'hi veia i se sentia una esplèndida evacuació intestinal que m'hauria agradat veure el senyor Alcalde la cara que hauria fet si hagués tingut necessitat d'anar a cercar-hi aigua per als seus quefers domèstics.

Altre assumpte capital que ha de cridar l'atenció a l'alcaldia, és l'assumpte neteja.

Nostra ciutat jamai havia estat tan bruta. Sols es neteja el centre de la població, fins a la plaça Guimerà i fins a la plaça de Verdaguer amb el carro escombra; més amunt i més avall corre a compte dels veïns, que fan pilonets que el carro, quan passa, arreplega o no, segons la seva voluntat.

Hom ha pogut comprovar que l'escombriaire deixa les escombraries dels veïns, si aquests són de bona qualitat.

En el carrer de Miquel Servet hi ha un magatzem de ciment que sembla que el seu propietari gaudexi de privilegi per a fer el que li sembli, ja siga travessant els carros que descarreguen en l'esmentat magatzem, no deixant passar els peatons i els carros, que han de donar la volta per un altra lloc, o espolsant els sacs al carrer, amb vertadera molèstia, no sols per als pocs veïns, sinó als que per allí s'escauen passar. Possiblement si una minyona de servei espolsés les catifes al carrer, fóra amonestada per l'autoritat. Amb més justícia demanem que no es repeteixi l'abús de l'esmentat magatzemista de ciments.

La Cooperativa Elèctrica de Granollers

Ha vingut a les nostres mans una fulla, signada pel senyor Ramon Montañà, i sense entrar en el fons del que es tracta en la mateixa, ja que s'aludeix a entitats i homes públics més enterats en aquest afer, sí que ens plau de fer uns comentaris sobre alguns conceptes exposats per l'esmentat senyor.

La inquietud d'En Ramon Montañà, potser noble, no impedeix creure que és inspirada per elements als quals haurem de recordar que quan Granollers va volguer lliurar-se del jou de l'antiga fàbrica del gas, malgrat tot i tothom, va aconseguir-ho.

Diu En Montañà: «Si, com el d'avui, l'Ajuntament de demà és un Ajuntament amb faldilles...» Prenem nota d'aquestes paraules i ja veurem si els consellers demostraran el contrari o justificaran l'afirmació.

En el paràgraf on el senyor Montañà ens desorienta és en el que parla de la Campsa, de la Vacoom Oil Company i del Sindicat Unic. I, a propòsit d'això, parla de la llibertat. Quina gràcia! Ens agradaria conèixer quina és la classe de llibertat per la qual sospira.

Parla després de La Garriga, de Sant Feliu de Codines i de Sant Celoni; i, la veritat, nosaltres, per a combatre un assumpte que té al seu favor una part important i respectable de la ciutat, d'haver volgut donar la volta per la comarca, ho hauríem fet parlant més alt i més clar.

Això ho deixa el senyor Montañà per al final, en posar en entredit les condicions d'honestedat i lucidesa dels entusiastes industrials de Granollers, que es mereixen major respecte, tant per la bondat de l'obra que pretenen portar a cap, com per a haver-se sabut sostreure a influències industrials fortament arrelades en la política de casa nostra, quina defensa pública, prescindint d'això que un conseller deu tenir sempre present, s'ha emprès l'ex-líder de la majoria municipal.

ESPECTACLES (1)

Cinema Casino

Dissabte i diumenge passats es projectà, en aquest saló, «El Tigre del Mar Negro» superproducció dramàtica de gran envergadura, magníficament interpretada per George Bancroft, junt amb la formosa Miriam Hopkins.

Es un film d'assumpte intens i vibrant, un drama en la Rússia en mig del canvi de règim, que ens féu passar uns moments agradabilíssims.

«Tres rubias» és una comèdia frívola que descriu les proeses de tres gentils caçadores de milionaris de Nova York. Ens agradà molt poc.

Dijous es projectà «Bombas en Montecarlo», espectacular opereta a càrrec dels dos famosos artistes Kate de Nagy i Jean Murat.

«El robo de Mona Lisa» (La Gioconda), és d'assumpte fortament interessant que es desenrotlla alentorn de la desaparició del Museu del Louvre d'aquell famosíssim quadro de Leonardo de Vinci.

Dibuixos animats i la revista, és el complement d'aquest interessant i suggestiu programa, que també es projecta avui.

Majestic

Dijous, dia 12, començà en aquest popular cinema la inauguració de la temporada 1933-1934, amb la projecció de un interessantíssim i sorprenent programa que es repetí el dissabte i diumenge.

«Sherlock Holmes», «El dinero tiene alas», Revista i Dibuixos foren els films d'aquest programa.

No podem deixar passar per alt la magnífica interpretació que fa del Sherlock Holmes l'eximi actor Clive Brook, qui demostra ésser l'home de gran caràcter, el prototipus ideal per a la caracterització del famós detectiu anglès, conegut arreu del món per la seva celebritat.

Dimarts, dimecres i dijous, a petició d'un grup d'aimants del cinema, es *reprisaren* dues magnífiques produccions: «Remordimiento» i «Topaze», que constituiren un èxit artístic i material, ja que totes les sessions es vegeren molt concorregudes.

No cal dir que la fama de que vénen precedits aquests films és abastament justificada, puix que són dues joies, tant per la direcció, com per la fotografía i interpretació.

Per a ahir i avui són anunciades en aquest saló dues estrenes de primera qualitat: «Seis horas de vida», film parlat en castellà, interpretat pel genial actor Warner Baxter i «Entre casados», interpretació de la parella Adolphe Menjou i Leila Hymans, demés dels dibuixos i revista.

Pròximes estrenes: «Alma libre», per Norma Shearer, Lionel Barrymore i Clark Grable. «Claro de Luna», pel famós barítón Lawrence Tibbet.

En preparació: «Primavera en Otoño», per Catalina Bárcena; «La calle 42», per Warner Baxter i Bebé Daniels; «Cabalgata», per Clive Broock; «El marido de la amazona», per Elissa Landi.

Represa propera: «Soy un fugitivo», per Paul Muní.

(1) En aquesta secció sols s'hi publicaran les ressenyes dels espectacles als quals ens hagin enviat prèviament.

Anuncieu a «Terra Vallesana»

Terra Vallesana, 22/10/1933, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

L'Ajuntament

Sessió del 12 d'octubre de 1933

Començà la sessió sots la presidència del senyor alcalde, En Esteve Camil'o i Mustarós. Hi assistiren els regidors senyors Ribas, Taverner, Gual, Bofill, Tió, Montañà. Colomer, Cladelles, Pagès i Pineda.

Entre altres es prengueren els següents acords;

Aprovar l'acta de la sessió darrerament celebrada, després d'una aclaració feta a una pregunta del senyor Pagès.

Es llegida una comunicació del director de l'Escola del Treball donant compte d'haver rebut unes màquines i estris d'estudis, donatiu d'«El Radium». A proposta del senyor Pagès s'acorda donar les gràcies a l'esmentada societat.

Es llegeixen també diverses instàncies demanant que siguin apuntats en el Padró d'habitants de Granollers diversos ciutadans, en sa majoria de procedència llevantina.

Es llegeixen les despeses del mes d'octubre.

Es dóna compte d'una instància cursada per En Antoni Ventura oferint terrenys per a la construcció d'escoles al preu de 30,000 pessetes a pagar en diversos terminis.

S'aprova que passi a la comissió d'Hisenda, però abans de que passi a la comissió que es faci dictaminar pels pèrits agrònoms,

S'aprova concedir beques per a cursar estudis de Comerç a diversos sol licitants que ho fan per instàncies que llegeix el senyor secretari.

El senyor Pagès demana qualques aclariments referents a la concessió de beques, que el senyor Montañà li explica abastament.

Es llegeix un dictamen de Governació que queda damunt la taula

Es promou un debat que fa referència a la Cooperativa Elèctrica de Granollers, que transcrivim íntegrament al final de la present ressenya.

S'aprova l'adquisició de roba d'hivern per als guàrdies urbans.

El senyor Pagès demana a la presidència, en absència del president de la Comissió de Foment, que es miri d'arranjar el perill que hi ha per a les criatures que surten de l'escola de les monges en el carrer de Wilson, ja que la Comissió de Foment té en estudi un projecte.

S'aprova, per a evitar possibles desgràcies, posar un senyal amb la inscripció «Precaució» a la farola que hi ha en el burlader de la cantonada de les carreteres de Barcelona i Masnou.

El senyor Montañà demana que siguin retirats del carrer de Barcelona i siguin portats a la placeta de la presó, uns adoquins que sols fan nosa a'ls veïns i transeünts.

No havent hi res més a tractar, s'aixeca la sessió.

Un debat a propòsit de la Cooperativa Elèctrica

Senyor Taverner: Demano la paraula. Com que la setmana passada vas dir que la sessió havia de celebrar se el dijous.

Senyor Pagés: El dimarts.

Senyor Taverner: El dimarts, perquè el dijous era la Festa de la Raça. Jo volia parlar de l'assumpte de la Cooperativa Elèctrica perquè la Comissió havia senyalat sessió per a ahir.

Porto convocatòria perquè els regidors es facin càrrec de que en la sessió passada el senyor Margarit formava part de la Cooperativa Elèctrica, La convocatòria passada ahir, signada pel senyor Margarit, demostra que continua éssent secretari de la Comisió Pro Cooperativa Elèctrica Además, ahir es va reunir la comissió i si dimarts s'hagués celebrat sessió hauria anat de primera perquè es varen recollir totes les esmenes, i jo portava un projecte d'Estatuts; però ara, que ahir es va reunir la comissió i ja s'ha tancat l'admissió d'esmenes, ja no s'hi és a temps. Suposo que tots n'esteu assabentats.

El senyor Pagès diu que com el senyor Taverner, portava això per a portar-ho aquí a sessió, car com se sap la comissió està formada per altres entitats quins representants han estat presents a la discussió de l'Estatut i hi han pres part, així com també hi ha intervingut aquesta delegació nomenada pel Consistori. També deveu saber que la Llei de Cooperatives ha fet que fracassin segons quines esmenes, però això no vol dir que l'Ajuntament no tingui els mateixos drets que els altres. L'Ajuntament no hi surt perdent mai res i si s'equivoca no és un fet perpetu.

Senyor Montañà: En primer lloc, en el que fa referència a la convocatòria, jo no sóc dins de la Comissió de la Cooperativa, per a saber i estar sempre al costat del senyor Margarit vigilant les seves actituds; però per la meva part no haig de fer res més que afermar me d'una vegada en les manifestacions del senyor Margarit al davant d'altres persones. Va fer aquestes manifestacions i va dir al senyor Puñet que es considerava apartat d'aquesta entitat, perquè no tenia autorització del Casino. De totes maneres, jo vaig parlar amb el senyor Margarit, qui m'ho confirmà i em digué: «Però tampoc he negat la firma quan m'ho han demanat».

No em fóra difícil confirmar el que hagués dit ni em deixa de fer favor a mí; en tot cas, és al senyor Margarit, si no és que el que fa amb el cap ho desfà amb els peus, perquè quan un home pren una determinació i després la rectifica no hi tinc res a dir, però sí em fa molt mal efecte que ell digués que no hi volia ésser i que després signés en una fulla i lo que fos necessari.

Senyor Pagès: Jo, desde luego, he de creure en la sensatesa del senyor Montañà, de que això va dir el senyor Margarit; però em va semblar estrany que el senyor Montañà no tingués en compte el que va dir al senyor Busquets: que, a vegades, de les converses de café no s'en pot fer cabal.

Jo crec que, de vegades, en una discussió violenta, tenen més força els comprovants que les referències d'una conversa.

Senyor Montañà: Es que jo no faig cas de certes coses que es senten a les taules de café i sí de paraules dites per un senyor que no crec em faci quedar malament per a mantenir el que ell va dir-me. Aquestes paraules em fan mal efecte, perquè sí jo crec que la comissió de l'Ajuntament s'ha extralimitat sempre en fer constar la permanència de l'Ajuntament allí dintre i el senyor Margarit figurà en aquestes manifestacions que ja havia plegat. Jo no crec, i dic que no sóc jo qui deu rectificar, que el senyor Margarit va dir una cosa, la que desdiu una actuació seva. El senyor Secretari hi era present.

Jo crec que la qüestió està resolta; però tota vegada que estem parlant de la Cooperativa, demanaria es completessin les dades que es varen portar aquí, amb p'ànols i pressupostos. Jo demano plànols i pressupostos, perquè si miro una memòria no em faig càrrec de res; per això crec que l'Ajuntament deu tenir ben estudiada aquesta qüestió abans de prendre una determinació o altra.

Senyor Pagès: Això torna a pendre un caire d'un debat i em sembla que el senyor Montañà no ens hauria d'atacar en la forma amb que ataca

No és una cosa secreta ni privada, sinó que està a l'alcanç de tots els ciutadans. Jo no crec tingui cap culpa la comissió, que no s'ha extramilitat, i ha complert i seguirà complint amb el seu deure.

Senyor Taverner: Aquestes dades que demana el senyor Montañà estan exposades al local provisional de la Cooperativa i de moment no poden portar-se aquí, perquè això faria que molts ciutadans no s'en pogüessin enterar i ingressar com a socis. Quan sigui hora de que l'Ajuntament hagi de prendre resolució d'ingressar o no, totes les dades seran aquí i llavors l'Ajuntament podrà dir si s'hi interessa o no

Senyor Montañà: Jo crec que quan l'Ajuntament prengui aquest partit serà en virtut de les dades que li puguin facilitar. Es una qüestió que té una importància tan trascendental per als interessos de la ciutat, que tots els regidors hem de saber de què es tracta. Jo crec que demanar la documentació per a dictaminar no és cosa de canalla, com demanar la lluna en un cove, ni això podria ofendre a ningú.

El senyor Taverner diu que quan l'Ajuntament s'hagi manifestat en un sentit, serà hora de facilitar aquestes dades

Senyor Pagès: Ho ha entès malament.

CORRETGES VICTORI

No s'estiren.
No necessita grasses de cop mena.
Poden treballar amb aigua
Garantia absoluta

Accessoris per a transmissions de tota classe

Ferreteria A. Guinart Rocabert-Granollers

Carrer Alfons IV, 29 : Telèfon 222

ACADEMIA MILITAR

Profesor Oficial d'Infanteria

Josep Diez Martin

Carrer Josep Umbert, 96

Representant: ALFONS ROCA I SENDRA

Carrer Joan Montanyà, 97

Informes gratuits GRANOLLERS

Terra Vallesana, 22/10/1933, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Senyor Taverner; Jo he dit que actualment aquestes dades estan exposades en un saló del local actual i si de moment aquestes dades les portessim aquí privaríem a tota la gent de la població d'informar-se'n, com he dit primer. Demà s'anirà a la constitució de l'Entitat. Quan la Societat estigui constituida i quan l'Ajuntament les hagi estudiades, llavors serà l'hora de dir si és o no soci.

Senyor Montañà: El senyor Taverner la primera vegada no ha dit això.

Senyor Pagès: Sí senyor; vostè no ho deu haver entès.

El senyor Montañà es dóna per satisfet.

Senyor Pagès: He de donar les gràcies a l'Ajuntament per la ratificació de confiança que ens ha fet com a delegats seus en la Cooperativa, apart de la malavolença d'algú.

Senyor Montañà: Io no crec que hi hagi malavolença per a ningú. Jo sóc amic de les coses clares, però amb aquestes qüestions de malavolença sí que no hi passo.

Senyor Pagès: Vostè ens havia censurat molt.

Senyor Montañà: Jo censuro actuacions i no homes. Vostè té una apreciació i jo en tinc una altra. Jo encara gosaria demanar l'acta d'aquella sessió i demostrar que la comissió s'ha extralimitat.

El senyor Pagès li contesta que això ho havia de dir a la sessió passada.

El senyor Montañà replica que no ho va fer perquè es va pensar que no tenia l'acta, puix que no es porta el llibre d'actes a la sessió, sinó una còpia, i no volgué posar dificultats.

El senyor Montàñà afegeix: Insisteixo una vegada per a sempre: malevolences per a ningú. Sóc amic de les coses clares, i crec que tinc el perfecte dret de tenir un criteri diferent al del senyor Pagès Jo li respecto molt el seu criteri, Això no implica malavolences de cap mena. jo crec que l'aclaració hi cap.

Sessió del dia 19 d'octubre

Comença la sessió a les set de la tarda sota la presidència del senyor Camillo i amb l'assistència dels regidors senyors Taverner, Gual, Ventura, Tió, Montañà, Busquets, Aymerich, Valls, Colomer, Cladellas, Pineda, Tardà, Pagés i Estrada. S'aprova l'acta de la sessió anterior després d'unes aclaracions del senyor Pagès.

Es llegeix una comunicació de l'Orfeó Granollerí, demanant que es nomeni una representació oficial per a acompanyar lo a l'Aplec d'Orfeons. La Presidència pregunta si hi ha cap regidor que voluntàriament accepti aquesta representació. Davant de la negativa, el senyor Pagès proposa que si hi ha cap regidor que sigui soci de l'Orfeó, sigui aquest que el representi en aquesta festa.

Es llegeix un comunicat que fa referència als metges municipals, quedant sobre la taula per al seu estudi.

Es llegeix un comunicat de la Casa de València invitant l'Ajuntament a les festes que es celebraran en homenatge a l'insigne escriptor Blasco Ibáñez. S'acorda enviar-hi l'adhesió.

S'acorda que torni a la comissió d'Hisenda la petició d'una beca que havia estat denegada.

Es llegeix, pel senyor Secretari, una llista de rebuts de contribució i una altra de cèdules com a partides fallides dels anys anteriors. Intervenen en aquesta discussió els consellers senyors Estrada, Montañà, Tardà i Pagès, quedant l'assumpte per a discutir-se en altra sessió.

Es llegeix un dictàmen de la comissió de Foment sobre l'aliniació d'unes cases de la Plaça de l'Oli. El senyor Montanyà demana que es llegeixin tots els documents, per ordre correlatiu de dates, que fan referència a aquest assumpte i que es tingui en compte la documentació que ell presenti. Després de llegits aquests documents, intervenen en la discusió els senyors Tardà, Aymerich, Busquets, Pagès, i Montañà, lamentant-se aquest últim de que vingués el dictàmen de l'arquitecte després del de la comissió de Foment. La Presidència ordena que es passi a votació i diferents consellers pregunten a la Presidència que és el que s'ha de votar, si el dictàmen de la comissió o el projecte de l'arquitecte, i després d'un gros aldarull, es posa a votació el projecte de l'arquitecte.

Abans de passar a votació, el conseller senyor Pagès, manifesta l'abstenció del seu vot, considerant que l'assumpte es presta ésser partidista d'un cantó o d'un altre i creient-los ambdós amb prou raó, ell s'absté de votar. D'acord amb les manifestacions del senyor Pagès, els consellers senyors Taberner i Valls també es retiren.

Posat a votació aquest dictàmen, és aprovat per 8 vots contra 4.

Acabada la votació, es promou una forta discussió entre els consellers, sobressortint un diàleg entre el senyors Busquets i Montañà, en el que aquest darrer increpa el senyor Busquets considerant la seva intervenció en aquest assumpte injusta i extremadament partidista, ja que d'una manera clara les seves manifestacions han estat favorables als seus clients. El ssenyor Busquets tracta de justificar-se d'aital acusacions, estranyant-se que el senyor Montañà quan el seu germà va fer obres a la casa que habita, les fes fora de línia i no hagués fet constar la seva denúncia. Ultimament, el senyor Busquets fa constar que el senyor Montañà va dirigir-se a varis companys de Consistori assabentant-los que la proposta del senyor Puchades no es podia aprovar perquè dit senyor no pertany al seu grup polític. Es promou un nou escàndol i en mig d'un gran aldarull se sent la veu del senyor Montañà que diu: «Es veu que aquí només pot parlar el nebot de l'Alcalde».

La Presidència dóna per prou discutit l'assumpte. El senyor Montañà insisteix a parlar i davant la negativa de l'Alcalde, diu que és per a tractar d'un nou assumpte. Amb aquesta condició li concedeix la paraula i comença dient que ell no tenia dret a presidir la sessió, tota vegada que està inclòs a la llista de morosos de l'Ajuntament aprovada en Corporació amb el vot de l'Alcalde. Fa constar també que diferentes vegades havia demanat a la Presidència una certificació d'aquesta llista de morosos, havent-li estat sempre denegada, i per tant, un ciutadà morós, ni automàticament pot ésser alcalde de cap consistori.

Es promou gran escàndol que no ens deixa sentir un prec que fa el senyor Pagès, i s'aixeca la sessió.

Anuncieu a TERRA VALLESANA

Esportives

FUTBOL

Campionat de Catalunya

Girona, 0 - Granollers, 2

El resultat d'aquest encontre fou la sorpresa de la diada, puix encara que no hi ha res impossible en futbol, tothom sap que el terreny de joc de Vista Alegre és de pronòstic reservat, oimés si l'equip visitant és un Granollers, puix que la rivalitat existeix des de que tots dos clubs juguen a futbol.

El resultat obtingut fa poc en el terreny de Ribes, de quatre gols a un i el de la primera volta del present campionat, igual que aquell, va fer que un nombrós contingent de granollerins es traslladesin a Girona amb un optimisme i entusiasme grans.

Quan Comorera dóna ordre d'arrenglerar els equips, el camp de joc gironí és plé de gom a gom d'un públic esportiu que aplaudeix carinyosament ambdós onzes, que ofereixen aquesta composició:

Granollers: Gallofré, Santfeliu, Lladó, Argemí, Sala, Torras, Lluch, Garí, Sastre, Carmona i Guix.

Girona: Gauchia, Farró, Torredeflot, Flavià, Abat, Tries, Ferrer, Xifreu, Clara, Pascual i Pagés.

A la primera part el Girona ha jugat bé, però la línia davantera ha fallat d'una manera lamentable en els moments decisius de finalitzar les jugades.

El domini ha estat molt intens, puix la pilota no s'ha mogut de la porta granollerina.

Una arrencada de Lluch i Sastre fa que es marqui el primer gol de la tarda, que és acollit amb l'entusiasme corresponent pels jugadors i públic vallesans.

Els gironins han continuat dominant i perdent ocasions de marcar i arriben a la mitja part amb el resultat d'un a zero a favor dels nostres equipiers.

A la segona part el Girona no ha estat el mateix, ha jugat molt, però el Granollers s'ha imposat i ha dominat amb més intensitat que el seu adversari. Un centre de Lluch és aprofitat per Carmona i és el segon gol. Els granollerins encara s'animen més i demostren que si no fos perquè la davantera ha quedat sols amb tres jugadors, puix que Carmona i Sastre han estat trompejats, el resulttat encara l'haurien millorat.

La segona part fou arbitrada per Mariner; i, tant un àrbitre com l'altre estigueren encertadíssims.

Torras s'ens ha revelat com un jugadoràs i la seva actuació ha estat molt celebrada. Sala ens ha fet un segon temps magnífic. Lluch, Garí i Sastre han actuat amb encert i Gallofré, fantàstic.

El públic correctíssim amb jugadors i acompanyants forasters.

Terra Vallesana, 22/10/1933, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Granollers, 3 - Palafrugell, 3

El partit Granollers-Palafrugell portà grossa gentada al camp local. Era dijous i Dia de la Raça, que fou santificat (?) per molts.

El joc comença amb una vivesa extraordinària, particularment per l'equip local, el qual inicia un atac fortíssim amb resultat positiu, car al cap de tres minuts de joc ha obtingut un gol mitjançant Carmona.

No cal dir que aquest gol anima més encara els nostres jugadors, i, per tant, la pressió al marc palafrugellenc persisteix fins que al cap de cinc minuts Galvany obté el segon gol.

La cosa es posa malament per al Palafrugell i quan fa dotze minuts que es juga, un penalty executat per Guix va a parar a les mans de Ros. Des d'aquest moment, el joc dur i brut fa la seva aparició, sense que Santiago, àrbitre del partit, faci res per a aturar-lo.

Galvany, que en aquest encontre s'ens revelava com un interior perillós i contra el seu costum no era individual, és carregat brutalment per Blanch, amb alevosia i ensanyament.

Santiago ha vist perfectament la falta, tal com la que li han fet abans a Carmona; veu que el Granollers jugarà amb inferioritat numèrica i tot i que cobra cent cinquanta pessetes per a evitar-ho, deixa que el joc brut continuï fins que facin mal a un tercer.

Aquesta pèrdua de dos jugadors per part del Granollers és aprofitada pel Palafrugell i així veiem que al cap de trenta minuts de lluita aconsegueix el seu primer gol per mitjà de Reixach i encara cinc minuts més tard obté l'empat en rematar Miquel amb el cap una pilota que venia de Martí.

La segona part no fou tan lluïda com la primera, i així tenim que el joc tan aviat era favorable a l'un com a l'altre equip.

Als vint-i-cinc minuts el Palafrugell obté el seu tercer gol per l'intervenció de Reixach.

El Granollers, en lloc de decaure s'anima bon xic i al cap de trenta cinc minuts aconsegueix l'empat definitiu en rematar Garí un cop franc que ha executat Lluch.

Tot i que la pressió granollerina persisteix fins al final, el resultat no varia.

Els equips eren formats pels següents jugadors:

Palafrugell: Ros, Blanch, Colomer, Pons, Castelló, Cabanes, Gorgonio, Bonal, Miquel, Rexach i Martí.

Granollers: Gallofré, Lladó, Santfeliu, Argemí, Sala, Torras, Lluch, Galvany, Garí, Carmona i Guix.

De l'arbitratge en tingué cura Santiago, i, com hem dit abans, va deixar que el joc s'embrutés massa, en la primera part.

Badalona, 1 - Granollers, 3

Una altra victòria més, lograda amb justícia, entusiasme i lluita noble, puix que la superioritat del Granollers damunt de l'equip badaloní es féu ben palesa en el transcurs de la partida, fins al punt que en tot moment donà la sensació que no podia perdre el gran avantatge aconseguit en el primer temps.

Ja de sortida la rapidesa de la davantera del Granollers desconcertà els seus adversaris i al cap de cinc minuts de joc Lluch ja havia aconseguit dos magnífics gols.

No triga a reaccionar el Badalona, que aconsegueix el primer gol i desaprofita una ocasió per a obtenir l'empat en no entrar un penalty amb que és castigat el Granollers.

La lluita segueix enormement disputada fins a finir el primer temps i el tercer gol del Granollers, aconseguit al cap de trenta minuts de joc, ha acabat amb l'entusiasme del Badalona i ha convertit el Granollers en l'amo del terreny de joc.

La segona part fou també molt interessant, encara que el Granollers encertadíssimament es lliurà a una prudent defensiva que era transformada en ofensiva quan l'equip contrari amoïnava massa a Gallofré.

Arbitrà amb encert Boada i els equips s'arrangleraren en la següent forma:

Badalona: Florenza, Daniel, Martín, Camacho, Mena, Josa, Millàn, Xiol, Vicedo, Torres, Betancourt.

Granollers: Gallofré, Lladó, Santfeliu, Argemí, Sala, Torras, Lluch, Galvany, Garí, Vila, Guix.

Al cap d'un minut de joc, un avanç de la davantera del Granollers és aprofitat per Lluch, que arriba abans que Florenza i adressa la pilota a la xarxa. El gol enardeix els guanyadors i al cap de cinc minuts el propi Lluch, en rematar a l'angle una combinació entre Garí i Galvany aconsegueix el segon. Al cap de vuit minuts, Xiol marca el primer i únic «tanto» per al seu equip, puix que un penalty amb que és castigat el Granollers per mans de Santfeliu dins de l'àrea, és tirat per Millàn i molt ben parat per Gallofré. Al cap de trenta minuts un corner contra l'equip badaloní és rematat a gol per Lluch i Vila amb el cap, acaba d'endinsar la bala a la xarxa.

Tots els jugadors granollerins han jugat un excelentissim senyor partit, amb braó i entusiasme.

CLASSIFICACIO

Sabadell . . .	19	punts.
Barcelona . . .	18	»
Espanyol. . . .	15	»
Granollers . . .	10	»
Júpiter	9	»
Girona	8	»
Badalona. . . .	5	»
Palafrugell . . .	4	»

En sèrio i de broma

Sabem...

—Que en Marius Masó, president de La Unió Liberal, va dir, cridant a tot pulmó, abans de començar el partit amb el Palafrugell en el terreny de joc local, que el president de l'esmentada associació ha de tenir entrada de franc a tot arreu.

—Que la Junta li farà un passi.

—Que aviat hi haurà més passis de franc que socis.

—Que abans no feien falta passis, per la senzilla raó de que els que ara van amb passi abans no anaven a veure un partit ni de broma.

—Que En Lluch aviat tallarà del cupó.

—Que el partit d'avui amb el Sabadell l'hem de guanyar «sigui com sigui» i de la mateixa forma que ells ens el varen guanyar a la Creu Alta.

—Que tots els jugadors han fet juguesques al seu favor i això es bon senyal.

—Que si guanyem avui («el que venga detrás que arree») el Barcelona ens regalarà cinc mil «leandras» i l'Espanyol un be... Tot per a fer la guitza al Sabadell.

—Que l'Obrero vol aixecar la casa seva per a fer les oficines del club al primer pis i deixar La Unió, En Marius i el cambrer bugadera.

—Que en Santfeliu ens costa cinc mil «llufes» i encara no ens ha demostrat el seu preu.

—Que avui tornaran a fer mal a Sastre i ens quedarem sense vestit quinze dies més.

—Que En Torras s'ens ha destapat com un futur internacional i que ja no va a l'Africa puix que es barrejaria amb els negres i al cap d'un any no el coneixeríem.

—Que si guanyem els tres partits que falten i l'Espanyol no en guanya cap més i els altres tampoc, anirem al campionat d'Espanya... i

—Que si perdem, no ens classificarem.

Imp. Garrell : Telèfon 25 : Granollers

Envelats Artístics
de Festa Major
Robes de Fantasia : Luxoses Catifes
La Enveladora
del Vallès
(XATO GRAN)
PREUS LIMITATS
Demaneu pressupostos
Josep Umbert, 69 GRANOLLERS

F·A·R·M·A·C·I·A
Drogueria i Perfumeria
Josep Marimón
Específics i Productes Nacionals
i Estrangers : Articles fotogràfics
de tota mena
Dr. Robert, 12
Telèfon 30
Granollers

Terra Vallesana, 22/10/1933, p. 5 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

DEMANEU SEMPRE

ORANGE CRUSH

LEGÍTIM

Fàbrica de Gaseoses i Sifons

Clotet

Granollers

Plaça d'Angel Guimerà, núm. 20

Telèfon 74

Acadèmia de Granollers

Director: Manuel Masjuan

Primera ensenyança

Nens i nenes des de quatre anys

Batxillerat

Comerç

Idiomes

Ensenyaments especials

Carrer de Blasco Ibáñez (abans Lliri), 8

GRANOLLERS

Després d'un bon dinar
Isempre i a totes hores...

Anís Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

Fàbrica:
FRANCESC VENTURA
Plaça Maluquer i Salvador, 25
Telèfon 75

Granollers

Bar Rosquellas Cafè

(Antiga Casa Jaumet, del Lladoner)

Begudes i Refrescos
Servei de Menjars

Articles de qualitat **Polidesa en el tracte**

Taller de FUSTERIA de BOI ROSQUELLAS

Prim, 334 GRANOLLERS Telèfon 39

Centre d'específics

Farmàcia

Artur Gasset

Granollers

Cafè del Centre Radical

Francesc Bach

LICORS DE TOTES CLASSES

Carrer de Maspons GRANOLLERS

Terra Vallesana, 22/10/1933, p. 6 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers